

TRISTAN UND ISOLDE

Jon Fredric West Tristan **Waltraud Meier** Isolde **Kurt Moll** König Marke
Marjana Lipovsek Brangäne **Bernd Weikl** Kurwenal

Peter Konwitschny Regie **Johannes Leiacker** Decors & kostuums **Brian Large** Video directie. **Koor en orkest van de Bayerische Staatsoper o.l.v. Zubin Mehta**. Opname: Bayerische Staatsoper München, juli 1998
PCM Stereo, Beeldformaat: 16:9 HDTV, Duur 241 min.

Ondertiteling in het Nederlands, Engels, Frans of Duits
ARTHAUS MUSIK 100 056

Deze Münchense *Tristan und Isolde* betekent een grandioze start voor Wagner op het nieuwe medium van de DVD. Alle scènes zijn voortreffelijk uitgelicht tot en met Zubin Mehta's orkestbak. Zelfs de meest duistere tafereelen geven geen aanleiding tot onscherpte of kleuronstabiliteit. De ruimtelijke spreiding van het geluid is uitstekend. Alle stemmen zijn steeds present en worden nooit weggedrukt in het klankbeeld. Beeld en klank overtreffen alles wat ik tot dusver aan opera op laserdisc heb gezien. Het beste nieuws is dat dit technische hoogstandje ook gekoppeld is aan een artistiek waardevolle productie.

Over Peter Konwitschny's "lebensbejahende" interpretatie van *Tristan und Isolde* werd in Leidmotief reeds uitvoerig bericht naar aanleiding van de première op het Münchense operafestival van 1998 (Liebe für Alle, Jaargang 4, Nr 4). De erg positieve indruk van de toen bijgewoonde voorstelling houdt stand met als hoogtepunten: de erotiserende confrontatie van het liefdespaar in het eerste bedrijf, het grote liefdesduet met de stemmige theelichtjes op de Ikea-canapé, de Freudiaanse zelfanalyse van het derde bedrijf. Meer zelfs, het stuk heeft in sommige opzichten gewonnen door het intelligente camerawerk van Brian Large. Large werkt enorm veel met close-ups. Dat leidt soms tot de onaangename gewaarwording dat je het gebit van mevrouw Meier en meneer West zit te bestude-

ren. De voor het auditorium pijnlijke confrontatie met het gevolg van Koning Marke in het tweede bedrijf door het brutale aansteken van de zaallichten, wordt door de camera sterk afgezwakt. Dat komt het stuk beslist ten goede. Door de intimiteit van de camera wint Koning Marke's monoloog sterk aan dramatische impact. Zijn verslagenheid spreekt boekdelen. De zelfanalytische scène waarbij Tristan dia's uit zijn jeugd bekijkt komen verrassend goed over op het scherm. Brian Large bewijst voortdurend dat gefilmde opera zijn bestaansrecht heeft.

Jon Fredric West levert geen prestatie die hem in de topregionen van de Tristandiscografie zal plaatsten. Daarvoor klinkt zijn stem te gestresseerd, met weinig glans en een beetje benepen in de hoogte. Waltraud Meiers prestatie is ongelijk en heeft tijd nodig om te groeien tijdens de Rache-monoloog en de erotiserende scène van het eerste bedrijf. In de finale van het tweede bedrijf en de liefdesdood bloeit ze helemaal open. Weikl levert een verrassend goede Kurwenal af in het derde bedrijf. Lipovseks vocale mogelijkheden staan constant onder druk. Dit is de veelbelovende start van de DVD waarop u allicht zat te wachten.

Jos Hermans